

VYŠŠÍ ROVINA

CECIL J. duCILLE

(Mahomet, Illinois, červenec 2005)

Děkujeme ti, Otče, za Tvou přítomnost, za tento den. Prosíme, abys nás teď sytil, protože máme hladové duše. Potřebujeme, aby nás Tvé slovo pozvedlo na vyšší rovinu. Vyslyš naši prosbu ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Sláva Bohu, dobré ráno! Děkujeme Pánu za tento den. Právě jsme se vrátili občerstvení z Jamajky, kde jsme měli s Pánem úžasný čas.

Slovo dnešního rána je „vyšší rovina“. Bůh chce, abychom se posunuli výše. Existuje jeden velice závažný důvod, pro který se musíme dostat výš. A to ten, že tady, na této nižší rovině, se mají stát různé věci a Bůh chce, abychom byli nad nimi. Proto po nás Bůh chce, abychom povstali na vyšší rovinu. Všechny vás tímto zdravím ve jménu Pána a prosím, abyste si otevřeli Bible v Genesis 22. Halelujah.

Genesis 22:1-4: *„Když pak ty věci pominuly, zkusil Bůh Abrahama, a řekl k němu: Abrahame! Kterýžto odpověděl: Ted' jsem. I řekl: Vezmi nyní syna svého, toho jediného svého, kteréhož miluješ, Izáka, a jdi do země Moria; a obětuj ho tam v obět zápalnou na jedné hoře, o níž povím tobě. Tedy vstav Abraham velmi ráno, osedlal osla svého, a vzal dva služebníky své s sebou, a Izáka syna svého; a nasekav dříví k oběti zápalné, vstal a bral se k místu, o němž pověděl mu Bůh. Třetího pak dne pozdvihl Abraham oči svých, a uzřel to místo zdaleka.“*

Je zde hodně symbolů. Bůh ho povolal a řekl mu: „Jdi.“ Je pravděpodobné, že kdyby o tom řekl své ženě, odradila by ho. Nedokázala by to unést. Nebyla na místě, kde by dokázala unést pohled na to, jak zabíjejí jejího syna. Abraham jí o tom neřekl. Jen si zavolal své dva mladé služebníky. Neřekl nic ani chlapci. Vzal osla, připravil se a šel. Chvála Bohu! Je úžasné, že když Bůh povolá člověka, tak ten člověk může jít. Amen.

Bůh povolá člověka, aby šel, a člověk říká: „No, víš, Bože, když mi nedáš to a to, nepůjdu.“ Nebo řekne: „Pane, tohle a tohle pro mne musíš zařídit.“ Nebo: „Pane, budeš pro mne muset udělat tohle!“ POKUD VÁS

BŮH POVOLAL, ABYSTE ŠLI, JDĚTE! Amen. Že nemáte nohy? Jděte! Amen. Máte pocit, že to nejde? Jděte! Jděte! To je myšlení, které musíte mít! Když se Bůh pohne, také se pohněte. Myslím, že Bůh hledá právě takové lidi! A myslím si, že v této době musíme takoví být.

Teď jsem si vzpomněl na bratra Wiggleswortha¹. Vždycky, když si na něj vzpomenu, musím se smát, protože on se taky pořád smál. Bůh mu řekl: „Jdi a sežeň tamtomu člověku pár bot.“ Jenže ten člověk neměl chodidla! To je opravdu dobré, myslím, že se Bůh musí v nebi smát – a tak Wigglesworth se smál taky. Sehnat boty pro člověka bez nohou! Zašel tedy do obuvi.

Řekl: „Jeden člověk si sem přijde koupit pár bot.“

„Jakou velikost, pane?“

„Nevím. Až přijde, tak budete vědět, jakou velikost mu dát.“

Amen. Pak šel k dotyčnému muži a řekl: „Jdi do obuvi. Máš tam zaplacené boty.“ A víte, co se stalo? Ten muž měl tu smělost a vůli a Boží pokoj, že vyskočil na svůj vozík a hnal se do té obuvi. Amen. Vtom přišel prodavač.

„Jakou velikost?“

„Nevím, dejte mi jakékoliv. Zdá se mi, že ať už mi dáte jakékoliv boty, Bůh mi do nich udělá chodidla.“

Teď nejde o boty na nohy, ale o nohy do bot. Není to úžasné, když můžete věřit Bohu? Když Bůh řekne, abyste šli, tak jděte. On se tam pro ty boty hnal.

Ten bratr řekl: „Osm a půlky.“

A než prodavač přinesl boty, chodidlo mu dorostlo. Nepovídáme si tu žádné pohádky! Mluvíme o Bohu. Mluvíme o Bohu, kterému sloužíme. Amen.

Pokud nevěříte Bohu, jste v ubohé pozici. MUSÍTE VĚŘIT BOHU. Amen. Bůh nám jednoho dne ukázal vizi církve a řekl: „VÍRA JE NEVIDITELNÉ SVĚTLO, KTERÉ SVÍTÍ VÍC A VÍC S KAŽDÝM KROKEM NA CESTĚ, NA KTEROU SE ODVÁŽÍTE VSTOUPIT.“ Obraz, který jsem viděl, bylo místo vysoko nad zemí. Tak vysoko, že už nebylo vidět dolů. Dole bylo jen modro. Bylo tam jenom nějaké jedno prkno. A Bůh chtěl, abych po něm

¹ Smith Wigglesworth, Anglie 1859 – 1947; více na www.wigglesworth.born-again-christian.info

přešel. Ale vtip byl v tom, že to prkno nebylo vidět. Když jsem vykročil, bylo tam jen hluboké prázdné modro, a už nebylo návratu. Prkno se objevilo, až když jsem došlápl. Teprve pak ho tam Bůh dal. Amen.

Bůh nás povolává na vrcholky hor. Proto dnes Duch Boží tolik pomazal tu píseň „Povstaň, Sione“². Protože Bůh dnes vyzývá tento lid, aby vystoupil na hory. Bez toho nemáme naději. Amen.

Ano. Abraham třetího dne... Nezdá se vám, že to něco znamená? Po dvou dnech? Po dvou dnech vás obživím, třetího dne vás vzkřísím.³ To je Boží slovo, které mluví o tom, že církve posledních časů bude obživena. Zeptal jsem se: „Můj Bože, kdy se tohle všechno stane?“ Bůh odpověděl: „V posledních třech a půl letech.“ Nevím, co na to bratr Groover, zda jsme už v těch třech a půl letech. Ale zdá se mi, že jestli tam nejsme, tak už jsme skoro za dveřmi. Ano, za dveřmi! Bůh říká, že vás v posledních třech a půl letech vzkřísí. Bůh to už „uzřel zdaleka“.

Uzřel to zdaleka. Muselo to být ještě půl dne cesty. Abraham tehdy řekl svým mladým služebníkům: „Zůstaňte zde.“ Vy zůstaňte zde. Nejste připraveni vystoupit na horu se mnou. Zůstaňte tady; s oslem. Co vy na to? Doufám, že nikdo z nás nezůstane s oslem. Abraham jim řekl, aby zůstali s oslem. – Vy zůstaňte zde a já s dítětem půjdeme tam. A to všechno proto, že na vrcholku hory máme s Bohem nějakou práci. Máme úkol na vrcholku a vy máte za úkol zůstat s oslem. Amen. – Jak jsem řekl: Modleme se, abychom neměli za úkol starat se o osly. Já a dítě tam půjdeme, protože se musíme pomodlit Hospodinu. Pomodlíme se a navrátíme se. – To je zvláštní. Má obětovat Izáka a přitom říká: navrátíme se.

1. Mojžíšova 22:4-5: *„Třetího pak dne pozdvihl Abraham oči svých, a uzřel to místo zdaleka. A řekl Abraham služebníkům svým: Pozůstaňte vy tuto s oslem, já pak a dítě půjdeme tamto; a pomodlíce se, navrátíme se k vám.“*

Co myslíte, že si Abraham myslel? Pamatoval si, že mu Bůh řekl: „Z Izáka vyvedu velký národ.“ Představte si to: Když se vám narodil chlapec, Bůh vám dal zaslíbení. A tentýž chlapec vám teď říká, abyste poslechli Boha a zabili jej. Bůh je Bůh. Bůh nedělá chyby. Nelže. Nemůže selhat. Řekne vám dvě věci, které jsou v naprostém rozporu. Co

² V originále „Get Up Zion“.

³ Ozeáš 6:2 – „Obživí nás po dvou dnech, dne třetího vzkřísí nás, a budeme živi před obličejem jeho.“

uděláte? Nemůžete Bohu nedůvěřovat. Pokud jste teolog, pak prohlásíte, že v Bibli je chyba. Ale pokud jste Abraham, řeknete: „Díky, Ježíši!“ Stane se něco úžasného! Abraham řekl, že nehledě na to, co Bůh řekl, vystoupí na horu a zase se s Izákem vrátí zpět.

Pojďme číst dál. „*Tedy vzal Abraham dříví k zápalné oběti, a vložil je na Izáka syna svého; sám pak nesl v ruce své oheň a meč. I šli oba spolu.*“ (1. Moj. 22:6) Dřevo? Pojďme na vyšší rovinu. Musíme to naše dřevo spálit. K tomu potřebujeme oheň. Víte, Bůh slíbil, že nás bude křtít Duchem svatým a ohněm. Poprvé oheň sestoupil, když Mojžíš poslechl Boha. Mojžíšova poslušnost přitáhla oheň z nebe. Proč? Protože Bůh v církvi nechce náš oheň. Nechce naši lidskou psychologii, naši vzdělanost, naši schopnost kázat... Ať máte cokoliv, o čem si myslíte, že by se církvi mohlo hodit, Bůh na to říká: Ne! Nechce to. Oheň, který hoří na oltáři, musí být z nebe. Oheň přichází z nebe jedině tehdy, když Boha posloucháme. Když je námi Bůh potěšen, tak sesílá oheň. Když oheň sestoupí, je tím potvrzeno a prokázáno, že je to dobré. „Učinil jsi dobře. Poslechl jsi mě. To je ono. Zapaluji oheň...“ Víte, ten oheň tam hořel nějakých 490 let. Mluvím o ohni, který byl zažehnut za Mojžíše, protože každý kněz, který vstupoval, musel vzít oheň z oltáře a pronést jej stánkem, aby jej nakonec položil na kadidlový oltář. Ten oheň tam pořád hořel. Celou noc tam stáli muži a oheň udržovali. Po všechny roky stánku tam hořel.

Pak přichází doba krále Davida. David chtěl Bohu vystavět chrám. Bůh však řekl: „Ne, tvé ruce jsou potřísněny nevinou krví. Davide, muži podle Božího vlastního srdce, tvé ruce jsou potřísněny nevinou krví. I když ti odpouštím, nevinná krev mi nebude stavět dům.“ Hmmm? Bůh přivedl Šalamouna a Šalamoun Mu chrám postavil. Když Šalamoun postavil chrám podle Božího záměru, všimněte si, co se stalo. Šalamoun pozměnil Mojžíšův nákres. Věděli jste to? Věděli jste, že Šalamoun vnesl do plánu, který dal Bůh Mojžíšovi, rozsáhlé změny? Co to znamená? Je jeden Bůh. Je jedno Boží slovo. Proč se Šalamoun nevrátil ke slovu, které přišlo Mojžíšovi? Protože Šalamoun od Boha dostal vyšší poslání než Mojžíš. Hospodin vedl církve kupředu od Mojžíše k Šalamounovi. Nebylo to kvůli Šalamounovi. Bylo to kvůli Božím hodinám. Bůh nastavil čas, ve kterém má církve povstat. Amen. **JEDEN ZÁKON BYL VYŠŠÍ NEŽ DRUHÝ ZÁKON. VYŠŠÍ ZÁKON VŽDY NAHRAZUJE NIŽŠÍ ZÁKON!** „*Nebo zákon Ducha života v Kristu Ježíši vysvobodil mne od zákona hřícha a smrti.*“ (Řím. 8:2) Zákon hříchu a smrti je Božím zákonem. Bůh říká, že „*odplata za hřích jest smrt*“ (Řím 6:23). Amen. Ale pak říká: „*Ale milost*

Boží život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem.“ (Řím. 6:23) Taky říká, že „*milosrdenství však nad soudem vítězí*“ (Jak. 2:13 – NBK)⁴. Spáchali jste zlo. Porušili jste zákon. Zasloužíte si trest. Jste takoví a takoví a ještě takoví... Ale Bůh říká: „*Milosrdenství však nad soudem vítězí.*“ Vidíme tedy, že proto, abychom se dostali na vyšší rovinu, musíme chodit podle těchto vyšších zákonů. Amen. Abychom unikli, budeme se muset dostat nad to, jak žijeme, jak věci děláme.

Víte, že ty prastaré generační věci, které na vás leží, jste zdědili? Vy jste nic špatného neudělali! Prostě jste se s tím narodili! Narodili jste se a zdědili jste rodové zlo. Amen. Je ve vašem těle. Jak nad ním zvítězíte? Musíte se dostat do vyššího zákona! POKUD ZŮSTANETE TAM DOLE A BUDETE S TÍM BOJOVAT, PAK NIKDY NEZVÍTĚZÍTE. NEMŮŽETE ZVÍTĚZIT, PROTOŽE JE TO VYŠŠÍ ZÁKON, KTERÝ ZVÍTĚZÍ!

Dám vám příklad. Děti Izraele byly v otroctví. Pod knížetem Persie. To je ďábel, který vládne nad Íránem, Irákem a celou tou oblastí. Měl čtyři duchy svázané u řeky Eufratu. Izrael byl v této situaci a uctíval knížete Persie – Bála. Ale někdo se modlil. Daniel řekl: „Ó Bože, zachraň můj lid.“ Víte, Bůh má vždycky lid, který se modlí. Věřte tomu, že v této době Bůh ve vás tvoří lid, který se bude modlit a který zastaví to, co se děje. Nevím, zda si uvědomujete, že v důsledku okolností, kterým dnes čelíme, lidské pokolení nemůže přežít dalších „x“ let. Nedokážeme přežít dalších dvacet let. Lidstvo, svět, by bylo zničeno. Nepřežili bychom. Ale pozor! Existuje lid, který se bude modlit. Je psáno: „*A ponižující se lid můj, nad nímž jest vzýváno jméno mé, modlili by se, a hledali by tváří mé...*“⁵ a „*plakali by mezi síňcí a oltářem...*“⁶ Plakali by, neužívali by si. Ty, říká Pán, vyslyším! Boha nezajímá, kdo je v Kristu Žid a kdo pohan. Amen. Ten lid jsou ti, kdo mají na čelech vyznačenu Boží přirozenost.

Ale vraťme se k Abrahamovi. Někde jsem ho ztratil. ☺ Jsme v Genesis, kapitola 22. Abraham vystupuje na horu. Vzal dřevo a oheň. Pojďme si říct něco o třetím chrámu.

První byl stánek.

Druhý byl Šalamounův chrám.

Třetí chrám byl o letnicích.

⁴ Podle angl. KJV: „...milosrdenství se raduje (chlubí) proti soudu.“

⁵ 2. Paralipomenon 7:14

⁶ Joel 2:17

Byly tři chrámy, na které Bůh seslal oheň, aby stvrdil, že to je opravdu chrám. Třetím chrámem jsme my. A jak se stanete třetím chrámem? Řeknu vám, jak.

O letnicích se učedníci sešli a čekali na jednání Ducha. Ježíš Kristus jim řekl, aby šli, postili se a modlili deset dní, „*dokudž nebudete oblečeni mocí s výsosti*“⁷. Něco bych vám tady chtěl vysvětlit. Proč se postíte a modlíte? Bez půstu a modliteb nemůžete přežít. Ne. Bez půstu a modliteb nebudete dobrými křesťany. Vy, mladí, nikdy nemůžete bez půstu zvítězit nad ďáblem, který je ve vás. Bez půstu nikdy nemůžete zvítězit nad žádostí. Nemyslete si, že to zvládnete bez půstu a modliteb. Ježíš se postil a modlil. Je vaším příkladem. V poslušnosti Ježíšovým slovům se učedníci modlili a postili deset dní. Když se postíte a modlíte, víte, jak byste se měli modlit? Modlete se:

Pane, očisti mne od hříchu.

Pane, očisti mne od toho, co jsem zdědil po dědečkovi.

Pane, očisti mne od toho, co jsem zdědil po babičce.

Očisti mne od hříchu, který je mi tak přirozený.

Očisti mne, ó Pane!

Vysvobod' mne od mých vlastních zvyků a cest.

Ó Pane, posvět' mne!

Ó Bože, vysvobod' mne!

Nelíbí se mi, jaký jsem, Bože.

Nelíbí se mi, jak se chovám.

Nelíbí se mi, jak se projevuje má tělesnost.

Nelíbí se mi, jak se cítím.

Nelíbí se mi myšlenka, která vyšla z mojí mysli.

Můžete si říkat: Nikdo to přece neviděl. Nikdo to přece neslyšel, nikdo to neví. Můžete jít do shromáždění a tvářit se, jak jste skvělí, můžete si myslet: Jak jsem úžasný! Ale pravda je, ó Bože, že jsem prach. Amen. Každý, kdo přemýšlí jako Ježíš, zjišťuje, že je prach. Každý, kdo vidí Ježíše, kdo se v pravdě dívá na Ježíše Krista, zjišťuje, jak sám je dole. Nejsme úžasní. Nemáme se čím chlubit

Když říkáte: „Můj dědeček byl někdo!“ Bůh vám pomoz a Bůh vás vysvobod'! Proste Boha, aby vás vysvobodil od vašeho dědečka! Amen.

⁷ Lukáš 24:49

Způsob hříchu, který je zde už od počátku stvoření, jde po vás a má dostatek moci, aby vás potopil, nebýt krve Krista Ježíše. Ano. Nemám rád jméno, které jsem dostal. Kdysi jsme se naším jménem chlubili. Ó, ano. Mysleli jsme si, že jsme ti nejlepší rváči na světě. Každý si to říká. Každý si myslí, že je nesmrtelný Pan Úžasný!

Nesmysl! Věřte mi, jsme všichni stejní. Už od Adama. Chudák Adam vůbec netušil, jaká hloubka nepravosti padla na jeho jméno. Amen. Tady jsme u kořene věci. Na naší mysli pracují všichni možní démoni poznamenaní krví. Amen. A my jejich službu přijímáme! Proste Boha, ať nás vysvobodí z žádosti.

Říkáte si: Jsme dobří křesťané. Dobří křesťané? A co jsme udělali s krví Ježíše Krista? On do nás vlévá život! A co produkujeme my? Řekněte sami: Když budete mít stroj, do kterého budete dodávat energii, a stroj nebude fungovat, budete muset říct, že to byla ztráta energie! Ó ano! To, co pro nás Bůh udělal, by nás mělo učinit mocnými, silnými, úžasnými, a měli bychom vykupovat zemi. Ale my jsme neproduktivní! Přijímáme Boží energii a Boží život a Bůh říká: „Je čas si to uvědomit.“

Jen si to uvědomte a řekněte: „Bože, nic nejsem. Potřebuji tě! Ano, potřebuji Tě!“ Je psáno, že se máme ponížít a modlit. Oheň sestoupil o letnicích a vypadal jako rozdělené jazyky ohně na hlavách bratří. Rozumíte? Oheň sestoupil do jejich mysli. Bůh vypaloval smetí z jejich mysli. Amen. Nebyli jiní než my. My jsme přijali křest Duchem svatým a Duch svatý se snaží dostat do našich hlav. Věděli jste to? Věděli jste, že se Duch svatý snaží dostat do vaší mysli? Aby vaši mysl změnil.

Poslyšte, DUCH BOŽÍ JE PEČETÍ NAŠEHO SPASENÍ⁸. Je to tak? Ale co člověk, který nepřijme Ducha svatého? Co lidé, kteří nepřijali Ducha? Já bych si nebyl jejich spasením příliš jistý. Nevím, jestli je tady dnes někdo, kdo nepřijal Ducha. Pokud ano, pak bych si nebyl jeho spasením příliš jistý. Takový člověk totiž není příliš v bezpečí. Protože každý, kdo přijme Ježíše jako svého Spasitele a znovuzrodí se, potom potřebuje přijmout Ducha svatého. Rozumíte mi?

Když přijmete Ducha Božího, Duch Boží se postaví vašim hříchům. Postaví se vaší vlastní spravedlnosti a vloží do vás soud. A vy pak přijímáte službu tohoto soudu v mysli, v těle, v životě. Slyšíte mě, bratří?

⁸ Efezským 1:13-14 – „V kterémž i vy naději máte, slyševše slovo pravdy, totiž evangelium spasení svého, skrze kteréž také, uvěřivše, znamenáni jste Duchem zaslíbení svatým, kterýž jest závdavek dědictví našeho, na vykoupění toho, což jím dobyto jest, k chvále slávy jeho.“

Proto byste se měli modlit za naše drahé bratry, kteří se nazývají křesťany a kteří nevěří v křest Duchem. Měli byste se za ně modlit dnem i nocí. Měli byste se za ně modlit dnem i nocí, protože bez Ducha svatého nemají šanci. Oheň musí spálit smetí. Mluvím o ohni Ducha svatého, protože žijeme ve věku třetího chrámu. Ti z nás, kdo jsme přijali Ducha svatého, jsme vstoupili do třetího chrámu. Jsme součástí Božího třetího chrámu. TO JE TŘETÍ A POSLEDNÍ CHRÁM. TENTO CHRÁM, ŘÍKÁ HOSPODIN, NENÍ POSTAVEN RUKAMA. HOSPODIN ŘÍKÁ: „BUDU V NICH PŘEBÝVAT, BUDU V NICH CHODIT, BUDU V NICH MLUVIT.“ TAKŽE MLUVÍME O CHRÁMU, KTERÝ CHODÍ A MLUVÍ.

Otevřete dveře! Mezi vaším duchem a vaší duší jsou překážky. Boží Duch slouží vašemu duchu, váš duch slouží vaší duši a vaše duše slouží vašemu tělu. Neotevřete-li Bohu dveře, aby mohl vstoupit, zůstane venku a bude klepat. Rozumíte, o čem mluvím? Mluvím o nebeských věcech. Mluvím o stavu duše člověka. Duše člověka! Poslyšte, vy používáte svou duši k tomu, abyste udělali svou práci. Dejme tomu, že máte nadání pro počítače nebo jakékoli jiné nadání. Chodili jste do školy, vydali jste tomu mysl, ponořili jste se do toho a naučili jste se to.

Teď však musíte dopustit Bohu, aby se ujal vašeho nadání a pronikl jím. Aby vaše nadání nebránilo Duchu živého Boha vejít do vaší mysli, do vaší duše, do vašich citů. Vzdělání provází různí duchové. Jdete do školy, a aniž chcete, stane se, že si odnesete například ducha účetnictví.

Měl jsem jednoho z nejlepších učitelů účetnictví. Měl jsem ho moc rád. Byl to skvělý učitel. Byl tak skvělý, že jsme se od něj všichni všechno naučili. Navíc jsme ho měli opravdu rádi. A ať už pak takový učitel má jakéhokoliv ducha, slouží jím svým studentům. V jeho případě to byl duch účetnictví. Miloval jsem počty. Miloval jsem matematiku. Dokázal jsem hodiny sedět a počítat. Naučil jsem se sčítat čtyři čísla najednou. Tehdy jsme neměli žádné kalkulačky, ani nic podobného. Museli jsme to umět z hlavy.

Když jsem přijal Pána, bylo účetnictví jednou z věcí, o kterých mi Pán řekl, že se jich mám vzdát. Amen. Už jsem se do těch počtů nemohl ponořit. Už jsem se nemohl brouzdat světem magických čísel, seškrtat někomu jeho bankovní účet ... Víte, dělal jsem pro lidi daně z příjmu. Na člověka se stačilo jen podívat, a bylo vám jasné, jestli se vám snaží svůj skutečný příjem zatajit, nebo ne. Často lidé, kteří se snažili svůj příjem zatajit, předložili jen všechny možné výdaje. Jenže výdaj musí být přiměřený příjmu. Platíte-li nájem, pak nájem obvykle bývá třetina z vašeho

příjmu. Tak jsem to zkontroloval a přišel na to, že ten člověk ve skutečnosti vydělává mnohem víc, než tvrdí. Pak jsem takového člověka musel na daňovém úřadě zastupovat! Amen. Bůh mi řekl, ať s tím skončím. Tak když jsem s tím skončil, Boží Duch měl najednou daleko víc místa. Dveře se otevřely zas o trochu víc. Ó Pane, pomoz nám! Pomoz nám! Pomoz nám!

Chceme přece vystoupit až na vrchol hory, že? Amen. Halelujah! Podívejme se, jestli Bůh Abrahama na vrcholu hory slyšel:

„Tedy vzal Abraham dříví k zápalné oběti, a vložil je na Izáka syna svého; sám pak nesl v ruce své oheň a meč. I šli oba spolu. Mluvě pak Izák Abrahamovi otci svému, řekl: Otče můj! Kterýž odpověděl: Co chceš, synu můj? A řekl: Aj, teď oheň a dříví, a kdež hovádko k zápalné oběti? Odpověděl Abraham: Bůh opatří sobě hovádko k oběti zápalné, synu můj. A šli předce oba spolu. A když přišli k místu, o němž mu byl mluvil Bůh, udělal tu Abraham oltář, a srovnal dříví; a svázav syna svého, vložil ho na oltář na dříví.“ (1. Moj. 22:6-9)

Zdá se, že chlapec byl zvědavý. Máme vše, ale nemáme beránka. Možná já jsem ten beránek. A Abraham, když spolu šli na horu, mu odpověděl, že Bůh opatří beránka k zápalné oběti. Ve skutečnosti prorokoval. Toto je prorocké slovo, že bude sám Bůh tím Beránkem. Amen. Nebylo člověka, který by mohl zaplatit za hřích. Rozumíte tomu? Podle satana měl ve vás hřích zastavit každé Boží dílo. Máte-li v sobě problém hříchu, nedomnívejte se, že ve vás bude růst Boží dílo. Je-li uprostřed tábora hřích, tábor nedosáhne úspěchu. Nepovede se mu. Bůh sám opatří beránka. Abraham postavil oltář. Složil dříví a řádně je uložil na oltář. Spoutal svého syna a položil ho na oltář. Izák byl hbitý. Co byste dělali vy, chlapci? Utíkali byste, že? Abraham už nemohl běžet tak rychle jako vy. Přišel by vás spoutat a vy byste byli obětí na útěku. ☺ Ale chlapec Izák věřil svému otci Abrahamovi a Abraham věřil Bohu. Amen. Řekl: „Spoutej mě.“ Neptal se ho: „Proč mě poutáš?“ a nezačal se s ním prát. Ne, ne, ne. Stál tam a nechal se spoutat. V tom dítěti byla Boží přirozenost.

„I vztáhl Abraham ruku svou, a vzal meč, aby zabil syna svého. Tedy zavolal na něho anděl Hospodinův s nebe a řekl: Abrahame, Abrahame! Kterýžto odpověděl: Aj, já. I řekl jemu: Nevztahuj ruky své na dítě, aniž mu co číň; neboť jsem již poznal, že se Boha bojíš, když jsi neodpustil synu svému, jedinému svému pro mne.“ (1. Moj. 22:10-12)

Co to je?! Nevěděl to Bůh předem? Co myslíte? Bůh říká: „Již jsem poznal.“ Jinak řečeno: „Až teď, v této chvíli, vím něco, co jsem do teď s jistotou nevěděl.“ Ne, ne. Řeknu vám tajemství toho všeho. Je to úžasné a nádherné tajemství. Ve chvíli, kdy Abraham zvedl nůž, aby dobrovolně zabil svého syna, nebylo na světě nic, vůbec nic, co by ho od toho mohlo odradit. Neřekl si: „Zastavím nůž pár centimetrů od něj.“ Nic ho nemohlo zastavit a vtom se v něm něco stalo. Něco se v něm stalo. Něco se v něm v té chvíli stvořilo. Poslouchejte mě, BŮH VÁS TVOŘÍ SKRZE VĚCI, VE KTERÝCH TRPÍTE. Chápete, co se děje? Jste tvoření!

Nové stvoření je tvořeno denně skrze každodenní okolnosti. Pokaždé, když selžete, padnete nebo se odvrátíte od Boha, zastavujete tento proces stvoření. Bůh nám všem pomoz. Tohle vše se stalo na vyšší rovině. Byl to široko daleko nejvyšší vrcholek. Bůh ho vedl na horu Moria. Amen.

Bratří, žijeme v době, kdy Bůh vede církve na horu Moria. Víte vůbec, kde hora Moria je? Viděli jste už Jeruzalém a jeho dominantní klenutou mešitu? Tam je ten kámen. Tam je kámen, nad kterým muslimové postavili mešitu. Jen Bůh ví, co se bude dít. Žijeme ve velice vážné době. Je možné, že ta mešita bude rozmetána na kusy. Ale nemáme se dohadovat, to nám nepřísluší. Ale je to tentýž kámen, na kterém David obětoval, aby odvrátil ránu, která by v Izraeli zahubila 30 000 lidí. Jeden z Mohamedových následovníků přišel, postavil nad tím kamenem mešitu a všem Židům zakázal vstup. Chvála Bohu. Klaněli by se kameni. Bůh nedopustil, aby se Židé klaněli kameni. Amen. Bůh nás volá na vrchol hor. Je to tak. Šplhal jsem po horách. Bůh chce, abychom vyšplhali na vrchol. Podívejme se, jak se tam dostat. Jak se tam můžeme dostat z místa, na kterém právě jsme. Musíme být velice příčinniví a intenzivně se tam snažit dostat. Amen.

Jsou určité věci, které se vám dějí v srdci a v mysli, o kterých nikdo neví. Ani vaše matka, ani otec, ani bratr, ani sestra, ani žena, ani manžel, nikdo neví, co se ve vás děje. Ale vy to víte. Amen. A STŘEZTE SI, DOBŘE MĚ TEĎ POSLOUCHEJTE, STŘEZTE SI SVOU MYSL A TO, JAK PŘEMÝŠLÍTE. Pokaždé, když začnete myslet na něco, co není z Boha, nebo způsobem, který není z Boha, nasadte oheň. Poproste Boha, aby to vypálil pryč. Amen. Musíte být dobrými strážci. Nesmíte si dovolit omlouvat se. Nevymlouvejte se. Sami musíte dobře vědět, co se děje. Řekněte: „Pane, nelíbí se mi ta myšlenka. Prosím, abys ji spálil.“

Přesně tak. Vzpomínám si, když jsem kázal a děly se spousty zázraků. Říkal jsem vám o chlapci, kterému narostl jazyk? Mrtví nám vstávali pod rukama a další věci. Seděl jsem na okně zády do kanceláře, aby mně nic nerušilo a díval se ven. Vtom jsem oknem uviděl nějaká děvčata a nějakého muže. Přicházeli k nám do kanceláře. V té chvíli moje mysl začala přemýšlet o tom, že tam ta dívka je hezká. Hmm, podívala se na mě. Vtom ke mně přistoupil Pán a poklepal mi na rameno: „Co to děláš?“ Mysl zbloudí. Mysl je divoká šelma a sejde na špatnou cestu. Chyťte ji. Strhněte ji zpět a prostě Boha, aby přišel oheň. „Dej oheň, Pane, spal tu myšlenku, ať mě neobtěžuje.“

Nikdy vás nesmí unavit proti tomu stát.

Někdy vám někdo něco řekne, a vy se rozhněváte. Někdy i třeba uděláte jedovatou poznámku. Znáte to, ne? ☺ Usmíváte se, a přitom byste toho druhého nejradši „snědli zaživa“. Ale dál se usmíváte. Bůh to ví. Vezměte svou mysl a řekněte Bohu, ať to spálí. Pak vás někdy přemůže lidskost. Pokud vás přemáhá lidskost, začněte se postit. Proste Boha, aby zničil moc hříchu, který je ve vašich údech. Halelujah! To jsou věci, za které bychom se měli modlit.

Víte, lidé se někdy modlí, aby Bůh požehnal to a aby Bůh požehnal ono. Dokáží se tímto způsobem modlit hodiny a hodiny. Pane, požehnej svému chrámu! Víte, co? Požehnání, které si přejete tady pro Illinois, přijde v momentě, kdy se tento chrám vyčistí. Pokud chrám není čistý, bratří, pak jen ztrácíte čas. Jak může přijít požehnání?! Začněte se modlit. Naučte se modlit! Naučte se postit!

Naučte se postit a rozhodněte se, že ta věc musí zemřít. Řeknu vám o půstu takové tajemství. Půst je nástroj, kterým ovládáme své tělo. Musíte se cvičit v tom, jak ovládat své tělo. Cvičit! Už vám to někdy někdo řekl? Je to cvičení. Tak neskákejte hned do čtyřicetidenního půstu, ale raději začněte s jednodenním půstem. Začněte jedním dnem. Pak, až se budete schopni v pravdě postit jeden den, přidejte druhý. Příště, až se budete cítit silnější, přidejte třetí den. Když se budete v pravdě postit, ďábel může přijít; můžete krvácet z hrdla, můžete kašlat krev, můžou vám prskat rty, a vy odmítnete pít, protože chcete, aby se ve vás to dílo dokonalo. Získáváte nad svým tělem moc. Říkáte mu: Já jsem pán, ty mě do hříchu nepovedeš. Když se naučíte ovládat tělo, budete ovládat i mysl.

Někteří lidé nedokáží v klidu sedět ani pět minut. Nevím, jestli jste takoví. Takový člověk musí pořád něco dělat nebo alespoň chodit sem a tam. Kdo je takový, musí se naučit sedět, ani okem nemrknout a musí

začít přemýšlet nad nebeskými věcmi. Musí ovládat své tělo. Tak se učíte vítězit. Pokud jíte vždy, když pocítíte hlad – víte, co se stane? Budete mít ještě větší hlad a budete chtít jíst víc. Už jste to někdy zkusili? Když se postíte, máte hlad. Nejhorší při půstu je vůně jídla. Příjemná vůně, která se vám dostane do mozku. Pak totiž začnete přemýšlet nad tím, co si dáte, až se přestanete postit. Ó Pane, milost! Pak už se nemůžete dočkat, kdy se konečně dopostíte. Řeknete si: Dám si puding. Dám si velký puding. A popadne vás šílenství, „postní šílenství“. ☺ Bůh nám pomoz! Ale naučili jste se toho svého člověka ovládat.

„Lepší jest ...kdož panuje nad myslí svou nežli ten, kterýž dobyl města.“ (Přísl. 16:32) Je úžasné pochodovat a dobýt město, ale pokud umíte panovat nad vlastním duchem... Bůh Všemohoucí nám dává tuto moc. To je jediná možnost, jak se pozvednout nad tuto rovinu – ZÁKON ŽIVOTA V KRISTU JEŽÍŠI NÁM DÁ MOC POZVEDNOUT SE NAD ZÁKON HŘÍCHU A SMRTI. Halelujah! Amen.

Mladí lidé, vaším problémem je žádost. Je to tak. Vaším problémem je žádost. Někteří z vás si říkají: „Koho si asi vezmu? Jak asi bude vypadat?“ Někdo se jen mihne kolem a vy začnete přemýšlet, jestli to není on. Je to on, není to on? Je to ona, není to ona? A mysl se vám začne potloukat po širém světě. Bůh vám nemůže pomoci! Bůh vám nemůže pomoci, jestliže máte rozpolcenou mysl! Bůh vám může pomoci jedině tehdy, když se začnete dívat na Něj. *„Bůh pak můj naplní vší potřebu vaši podlé bohatství svého slavně v Kristu Ježíši.“* (Filip. 4:19) Amen.

Někdo si zase říká: Tamten se vůbec nechová dobře. Tamten manžel, tamta manželka se nechce chovat, tak jak má. Dělají to a dělají ono.

Zeptejte se sami sebe: Dělám já to, co mám? Pokud si odpovíte: Ano, Pane, jsem dokonalý, pak nemáte problém.

Musíme si uvědomit, že nám Bůh dal nástroje, díky kterým máme povstat. Bůh chce církve, která povstává. V dnešní době církve musí povstat. Pokud nepovstaneme, jsme vyřízení. Okolnosti, které přijdou na tento svět, nás zničí. Tak když zpíváme: „Pane, pozvedni mě, ať stojím vírou na nebeské výšině“, učiňme to realitou. Pane, pozvedni mě! Jak se mohu pozvednout? Tím, že půjdu na horu. Není to pohoštění na cizí účet. Vy sami budete muset začít šlapat nahoru. Nenechme se zavřít do toho, co jsme dělali špatného a zlého. Ale opusťme to a vystupme výše v Bohu.

Bůh vám žehnej!